

og det er en uhyre Sum, der skal anvendes der, det er sandt. Men Forholdet i Øjeblikket er det, at der er ikke en eneste ledig Plads paa vore Opdragelsesanstalter for Piger. Forholdet er lidt bedre for Drengenes Vedkommende, for dem er der nu en Del ledige Pladser omkring paa Opdragelsesanstalterne. Der har været en glædelig Nedgang siden Maj Maaned i Fjor. Denne Nedgang har holdt sig, og lad os haabe, at den vedblivende vil holde sig. Men for Pigerne Vedkommende er der ingen Fremgang at spore, alle Opdragelsesanstalter for Piger er ikke alene fyldte, men overfyldte, og de har en lang Venteliste. Det har derfor været nødvendigt at bevilge den store Sum til at bygge den nye Pigeopdragelsesanstalt i Gunslev, og endvidere har vi maattet vedtage en Bevilling til at købe en Ejendom ved Horsens Fjord, der ligeledes skulde indrettes til Opdragelsesanstalt for Piger. Hvad der navnlig har fyldt Pigeopdragelsesanstalterne i det sidste Aars Tid, er de mange saakaldte „Langeliniepiger“. Det er en vældig Tilgang, der er blevet af kvindelig Ungdom af den Art. Det er dem, der har fyldt Anstalterne og bevirker den store Pladsmangel.

Hvor megen Sympati jeg end kan have for de Udtalelser, den ærede Ordfører fremsatte om, at man skulde gaa noget bort fra det Princip at anbringe Børn i Børnehjem og de unge Mennesker i Opdragelsesanstalter, saa siger jeg: Man skal være meget forsigtig med at gaa frem ad den Vej. Det kan godt være, man kunde finde Hjem, som vilde se en Forretning i at modtage saadanne Børn og unge Mennesker, naar de fik en rundelig Betaling derfor, men om det er et Gode for de unge Mennesker, er meget tvivlsomt. Man skal i alt Fald fare frem med stor Forsigtighed og øve stor Kritik overfor de Hjem, man antager.

Ordføreren (Mads Larsen): Ja, det ærede Medlem, som nu talte (K. M. Klausen) og jeg er jo ikke væsentlig uenige om dette Spørgsmaal. De Børn eller unge Mennesker, der er kommet saa vidt, at det er nødvendigt at anbringe dem paa de egentlige Opdragelsesanstalter, har heller ikke jeg Troen paa, at det i noget større Omfang vil være muligt eller blot forsvarligt at anbringe i private Hjem ude omkring i Landet. Det er dog muligt, at der kunde være enkelte, og jeg tænker, at der navnlig kunde være en Del af Pigerne, som nu optager Pladserne paa Anstalterne, det vilde være muligt og forsvarligt at forsøge anbragt i private Hjem, naar der kunde findes dertil vel egnede, virkelig

gode og tilfredsstillende Hjem. Men det, som jeg navnlig argumenterede for, og som jeg ved, at i alt Fald det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) er en lige saa ivrig Talsmand for som jeg, var Anbringelsen i private Hjem af en hel Mængde af de normale Børn, hvoraf der jo findes overmaade mange anbragt paa Børnehjem trindt omkring under Forhold, der ikke paa langt nær byder den samme Erstatning for det naturlige Hjem, som vilde bydes, naar de blev anbragt hos en Husmands-, Haandværker- eller anden Smaamandsfamilie med et Par eller 3—4 Børn. Der findes sikkert rundt om i Landet Mennesker, der vil paa-tage sig at modtage et saadant Barn, naar der virkelig blev budt et Vederlag, der gav nogenlunde forsvarlig Dækning for det Besvær, den Ulejlighed og det Ansvar, de paagældende paatog sig. Jeg føler mig overbevist om, at det var muligt ad den Vej at indskrænke de store Byrder, som Samfundet har ved disse Børns Opdragelse, og jeg føler mig ganske overbevist om, at de Børn, der udgik fra saadanne Hjem, var fuldt saa godt egnede til at gaa ud i Livet som de, der udgaar fra Børnehjem, hvor der er 20—30 eller flere Børn samlede paa et Sted, og hvor de ikke i samme Grad har lært at sætte Pris paa et egentligt Hjem eller har været under Indflydelse af et saadant.

K. M. Klausen: Den Vej, som den ærede Ordfører anviser, er ogsaa fulgt i stor Udstrækning. Der sorterer under Overværgeraadet godt 5 000 Børn og unge Mennesker, over hvem Overværgeraadet har Forældreretten. Deraf er 3 300—3 400 anbragte paa den Maade, som den ærede Ordfører ønskede, de skal anbringes. Men det har været meget vanskeligt netop i de senere Aar at skaffe Plejehjem, og det af flere forskellige Grunde. For det første har Forholdene medført, at det har været meget dyrt at føre Husholdning, og derfor har mange Familier trykket sig ved at tage et nyt Medlem ind i Familien, fordi man i Forvejen havde svært nok ved at skaffe det fornødne til Familiens egne Medlemmer. En anden Grund, som ogsaa har gjort det vanskeligt at skaffe Plejehjem, er, at Kvinderne, Husmødrene, nu under Krigsperioden i stor Udstrækning har været beskæftigede uden for Hjemmet, ofte med ret vellønnet Arbejde, saa at man ogsaa af den Grund ikke har villet tage et nyt Medlem ind i Familien. Men ellers er der fra Værgeraadenes og Overværgeraadets Side en god Samvirken med Plejehjemsforeningerne, som findes rundt om-